

CONGRESRESOLUTIES:

‘ONDERNEMEND VLAANDEREN, WELVAART VOOR IEDEREEN!’

I. Onafhankelijkheid van Vlaanderen en ondertussen: Vlaams geld in Vlaamse handen.

Kleine economieën - die een hoge sociale bescherming en tewerkstelling combineren met een sterk concurrentievermogen - doen het goed in de wereld. Zij vormen vaak een betere structuur, omdat ze een meer samenhangend beleid kunnen voeren dan staten die door hun grootte of culturele verscheidenheid een ernstig nadeel inhouden. België is voor Vlaanderen de verkeerde structuur en heeft geen meerwaarde. Een onafhankelijk Vlaanderen zou integendeel heel wat structurele problemen van de Vlaamse economie oplossen. In aanloop naar die onafhankelijke Vlaamse staat, eisen wij de splitsing van de vennootschapsbelasting, van alle overheidsuitgaven in verband met mobiliteit, de splitsing van de zogenaamde inkomensaanvullende sociale zekerheid (gezondheidszorg, gezinsbijslagen, hulp aan bejaarden en mensen met een handicap) en van de inkomensvervangende sociale zekerheid (werkloosheidsuitkeringen en pensioenen). Dit zal Vlaanderen eindelijk een eigen, volwaardig loonkostenbeleid opleveren. Bovendien moet Vlaanderen volledige fiscale autonomie verwerven volgens een uitgewerkt plan waarvan de splitsing van de staatsschuld volgens oorsprong de eerste stap is.

II. Vrijheid van ondernemen en privaateigendom waarborgen.

De marxistische en post-marxistische tegenstellingen moeten tot de geschiedenis behoren. Vrijheid geeft de ondernemende mens de kans om een professionele activiteit te kiezen die het beste past bij de eigen talenten en voorkeuren. Door de vrije keuze om zelf naar eigen voorkeur zijn economische taak te bepalen komt vanwege de mens, ongeacht of hij werkgever is dan wel werknemer, de meeste toegevoegde waarde voor zichzelf en op die manier voor de ganse samenleving vrij.

III. Verlaging van de fiscale druk en minder overheidslasten op arbeid.

Aangezien België nog steeds ruim tot de wereldtop behoort in de rangschikking van de fiscale druk, zijn nieuwe belastingen of verhogingen onaanvaardbaar. Integendeel, indien we onze economie niet volledig willen versmachten, is een verlaging van de belastingdruk cruciaal. Met het Vlaams Belang komen er geen verhogingen van bestaande belastingen meer en nieuwe belastingen zijn uitgesloten. Het Vlaams Belang wil verscheidene belastingen opheffen, zoals onder meer de Elia-taks en nutteloze lokale taksen. De parafiscale belasting op arbeid is een rem, niet alleen op economische ontwikkeling, maar ook op tewerkstelling. Een aanzienlijke lineaire daling moet het overheidsbeslag op lonen verminderen. De strikte toepassing van de wet op het concurrentievermogen moet ons opnieuw aansluiting doen vinden bij onze buurlanden.

IV. Gezonde begrotingen en fiscale vereenvoudiging.

In het toekomstige onafhankelijke Vlaanderen moet de afbouw van de gedeeltelijk overgenomen historische Belgische schuld verdergaan, dankzij structurele overschotten op de begroting. Enkel onder bepaalde voorwaarden kan nieuwe schuld worden aangegaan. Het moet gaan om productieve investeringen, waarvan de toekomstige rendabiliteit gegarandeerd is of die van groot openbaar nut zijn voor Vlaanderen. Nieuwe leningen om lopende uitgaven te financieren zijn in elk geval uitgesloten. Er moet een drastische vereenvoudiging komen van de berekening en de aftrekken inzake inkomstenbelasting. Voor loon- en weddetrekkenden met een laag en gemiddeld inkomen en voor mensen die genieten van een vervangingsinkomen moet de aangifteplicht afgeschaft worden.

V. Sobere overheid, moderne en efficiënte administratie, minder regels en bureaucratie.

Het Vlaams Belang wil de strijd aanbinden tegen de hoge kosten van een overzware overheid. Zo staat het Vlaams Belang onder meer voor een moderne en gedepolitiseerde administratie, volgens het beeld van een overheidsadministratie die geen ballast is, maar een partner van de burgers. Net als in de private sector moet er dringend werk worden gemaakt van een effectieve kostenbeheersing. Dit impliceert een grondige mentaliteitswijziging in de administratie, waarbij ministers zelf het goede voorbeeld kunnen geven door de afschaffing van de kabinetten. Het Vlaams Belang wil een veel radicalere vereenvoudiging van de administratieve rompslomp. In principe moet de overheid aan de bedrijven een voorstel doen op basis van de bekende gegevens en enkel om dat voorstel aan te passen moeten papieren voorgelegd worden.

VI. Vakbonden synchroniseren met de 21ste eeuw.

Het Vlaams Belang is voorstander van sociaal overleg. Macht betekent echter ook verantwoordelijkheid. Vakbonden dienen partijpolitiek ongebonden te zijn en slechts het belang van hun leden voor ogen te hebben. De voorwaarden voor erkenning als representatieve vakbond dienen versoepeld te worden. De uitbetaling van werkloosheidsvergoedingen is de taak van de overheid, niet van de vakbonden. Het recht op staken mag niet verhinderen dat werkwillige arbeiders en bedienden hun werkplek vervoegen wanneer zij dat willen, ook in stakingsperiodes. Het Vlaams Belang wil onder meer daarom dat vakbonden zoals iedereen rechtspersoonlijkheid zouden aannemen en dat ze voldoende inspraak van hun leden zouden dulden.

VII. Krachtige Vlaamse bedrijven en middenstand door het KMO-plan van het Vlaams Belang.

Centraal in de economische ontwikkeling van Vlaanderen staan de KMO's. Naast de algemene maatregelen waar wij voor pleiten, is er ook een specifiek 14-puntenplan voor KMO's, waarin ondermeer maatregelen inzake lastenverlaging, veiligheid, administratie, flexibiliteit, onderwijs, mobiliteit, statuut van zelfstandigen, pensioen en eerlijk ondernemen worden voorgesteld.

VIII. Snellere modernisering van infrastructuur, een positief milieubeleid en een energiepolitiek zonder kernuitstap of uitverkoop.

Het Vlaams Belang wil een hele reeks opgesomde infrastructuurdossiers onmiddellijk realiseren. Bovendien moet het milieubeleid meer oog hebben voor het Ondernemend Vlaanderen. Fiscale stimuli in plaats van sancties, meer aandacht voor preventie, een gemoderniseerde afvalverwerking en sancties louter als stok achter de deur, zijn de krachtlijnen. Het Vlaams Belang wil verhinderen dat onze energiesector en onze wereldpositie inzake nucleaire wetenschap worden teniet gedaan door de kernuitstap en de verdere uitverkoop aan Frankrijk.

IX. Minerva: de Vlaams-Belangbenadering voor meer ondernemingszin, creativiteit, innovatie en O&O.

Onze Vlaamse economie groeit en ontwikkelt niet van bovenuit (bij de overheid), maar van onderuit (bij werkgevers en werknemers in de bedrijven). Deze groei en ontwikkeling staat of valt met ondernemingszin, creativiteit, innovatie en O&O. Deze kenmerken kunnen niet door de overheid worden georganiseerd, maar kunnen wel worden gestimuleerd en actief bevorderd. Het Vlaams Belang heeft in 12 krachtlijnen een sterke visie op dit soort van beleid geformuleerd.

X. Geen immigratie, maar wel een open en internationaal gerichte handelspolitiek.

Het Vlaams Belang staat voor immigratiestop en vreemdelingen die zich moeten aanpassen of terugkeren. Vlaanderen moet zelf een Europese lidstaat worden en in afwachting moet België een gesplitste stemming binnen de Raad van Ministers toelaten. Het exportbeleid moet krachtig verder worden geregionaliseerd en vanuit Vlaanderen gemoderniseerd volgens een uitgestippeld plan. Door innovatie, economische ontwikkeling en lastenverlaging moet de Vlaamse economie worden uitgerust met de middelen die nodig zijn om de internationale wereldhandel met succes tegemoet te treden.

- * -